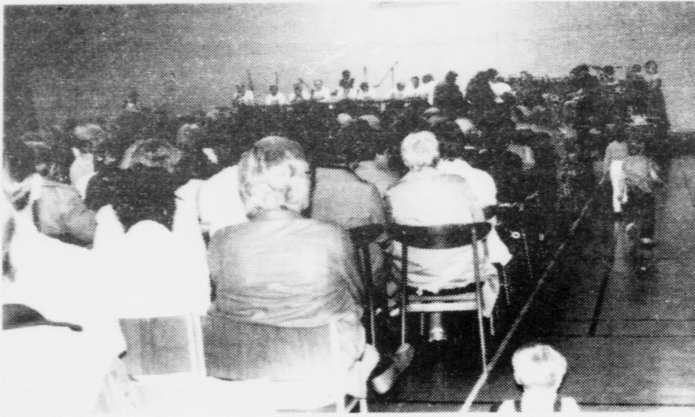

Miseydnað Vælgerð

Er mentunarliga stöði okkara vorðið so vánaligt, at eitt tiltak sum hetta ikki kundi bera, uttan so at vit sluppu at brúka pengar og at eygleiða framleiðsluna hjá einum handilsfelag við fylgispæli av disko-tónleiki?

Sum tað ljóðaði í farnu viku, so skuldi stórt undirhald vera í KI-höllini friggjakvöldið, aðrenn Norðoyarstevnuna í vikuskiftinum, har ágóðin skuldi fara til Sjótleikarfelagið, Klaksvíkar Hornorkestur og Itróttarfelagið.

Tað skiltist eisini, at fyrireikararnir í umtalu høvdu gjørt nógv burturúr, — so mikið, at Ternan gjordi eykaferð til Leirvíkar kl. 23 á kvöldi, so áhugað kundu fara norðu: til Klaksvíkar til »Friggjadagskanalina«, sum tiltakið kallaðist.

Nú skiltist av øllum brøgdum, at klaksvíkingar eisini siggja sjónvarp, har ein sendir, ið kallast Leygardagskanalin hevur verið at sæð í seinastuni, og sum eftir tí, sum skrivað hevur verið í donskum bløðum, hevur fingið góða undirtøku millum fólk.

Klaksvíkingar, sum annars duga sera væl at gera skemt, høvdu ivaleyst lagt heilan í blot til hetta undirhaldið, so fólk hugsaðu helst sum so, at vert var at siggja, hvat fór at henda í KI-höllini hetta kvöldið.

1400 fólk

Umleið 1400 fólk vóru savnaði saman í KI-höllini friggjakvöldið, har atgonguøðilin kostaði kr. 40,—. Hetta er í meira lagi til slíka atgongd, men tað peningurin fer til eitt gott endamálið, so var tað ikki ov mikið.

Nú var danska sjónvarpskanalin í innihaldi: skemt, spurnarkapping og burturlutan av kostnaðarmiklum lutum, uttanlandafærðir o.a., eins og fólk vórðu tikin fram í ljósmála og spurð um eitt og annað fyribrigdi. Henda uppskriftin skuldi verið góð at hildið seg til, tá klaksvíkingar settu seg

fyrir slíkum tiltaki, men annaðhvørt fylgdu fyrireikararnir ikki við í hesi sending, ella høvdu teir bert eina góða yvirskrift og onga grein, sum tikið verður til, tí undirhaldið í KI-höllini hevði ongan dóm og var so jánkarsligt, at ein sum áskoðari kundi seg hildnan fyrri gjøldur.

Tveir politikarar úr hvørjum flokki vórðu biðnir um at luttaka í spurnarkapping, men tað henda var hattað soleiðis, at ein fekk varhugan av, at fyrireikararnir høvdu fingið hugskotini til spurningarnir við at bláða glognum leksikon, datt alt tiltakið á gólvið, og politikararnir harkaðu ella sváraðu — eg veit ikki!

— Tað var ikki skemt ella nakað sum líkast, og leiðiligt er hjá hesum fólki, at teir skulu brúkast til bæði líkt og ólíkt, tað sýnir seg um ymisk tiltøk, sum hesir skulu seta dóm á, hóast teir heldur áttu at hildið seg til tað, sum teir eru settir til at avrika.

I hesum føri vóru politikararnir uttan røsk til miseydnað undirhaldið, tó at teir í beinasemi høvdu jattað at stuðla tiltakinum í Klaksvík, tí spurningar sum t.d. Nær Titanic sakk, nær Suez-veitin var gjørd og nær Reyða Kross var stovnað, var í mesta lagi spurningar, sum skúlaflakkar kundu havt frágð í at svára nágreiniliga við einum árstali. Har formáddi politikararnir sær ikki nógv, og hava teir helst kent seg tiknar av bóli, tí hvorki áhoyrararnir ella teir luttakandi høvdu imynda sær frammanundan, at slíkir spurningar yvirhøvur vóru havdir á lofti slíkt skemtingarkvöld, sum fyrireikararnir so meistarliga høvdu sagt frá.

Sum allar Leygardagskanalirnar hava gjørt, so skuldi burturluting fara fram, og fólk skuldu eftir leiðiliga drúga lotu aftur

fram við pengapunginum. Hesaferð var burturlutað eitt lítið radio og seðlarnir

kostaðu Kr. 10,—. Um tú keypti ein seðil, so vóru kr. 50,— brúktar ella tveittir út í blaán heim, tí nú var so lítil áhugi, at fólk byrjaðu at leita sær útum, at njóta summarveðrið, í vón um, at okkurt at enda mátti koma, sum bert hevði ein færra av skemt og hugna við sær.

Eisini her gjørdust áhoyrararnir vónsviknir, tí nú kom eitt móta-show og buldrandi disko-tónleikur, sum tók 30—40% av tíðini, sum »undirhaldið« í síni heild varði.

At klaksvíkingar framleiða klæðnavorur vita vit, men at fólk skulu troystast við eini einkisigandi klæðnaframsýning, — og hartil gjalda pengar afturfyrir, so samsvaraði hetta als ikki tí, sum fyrireikararnir frammanundan høvdu upplýst um hetta tiltakið, og tað druknaði í hurluvasa av fólki, sum reikaðu aftur og fram í høllini og at enda fór hvørt

til sitt.

Spurningurin dagar fram, tá ein er við til at stuðla tiltaki, sum fyrireikarar kalla vælgerðarbeiði, og eg kann ikki lata vera við at hugsa, um vit føroyingar eru so spiltir av pengamentanini, at vit ikki duga at hugna okkum eina lotu, uttan so at vit sleppa at keypa og gjalda fyrri okkurt, sum í sær sjálvum ikki er til.

Eru tað bert handilslig fyribrigdi, sum fólk geva gætur, ella eru vit av snúligum handilsfólki sum lott at lokka, at vit í blindum lata okkum alt bjóða, — bert tiltakið kallast vælgerðarbeiði, lata vit eygnu aftur fyrri, hvussu vit vera hildin fyrri gjøldur?

Hetta prógvar tiltakið í KI-höllini friggjakvöldið, har heili 1400 fólk vóru komin saman at hugna sær eina lotu við skemti og undirhaldi, sum byrjan til eina stevnu, har dags-

ins strið verður skýgvað burtur og fólk sleppa at hugna sær, hitta vinfólk og kenningar og annars gera tað, sum tey í gerandisdegnum ikki hava stundir til.

Búskaparliga er tað prógvað, at vit ikki hava so nógv pengar millum hendur meira, men um vit lata okkum jagstra av handilsligum fyribrigdum tá vit hava eina frílotu, so stendur illa til við mentanini her á landi.

Nú eru stundir at sissast og lata skilsemi sleppa fram. Um vit frameftir vilja lata okkum alt lynda, verða vit at enda eitt fólk, sum eingin stírlir er í.

Miseydnaða tiltakið í KI-höllini er dómi um, at virðingin fyrri áhoyrarum var so lítil, at tað bert snúi seg um at lokka fólk til Friggjadagskanalina, og síðan at fáa tey at gjalda so mikið sum gjørligt.

Dagny Joensen

Ungdómur og pensio- nistar samstarva

A Norðoyastevnuni lat Norðoya Heimavirki upp handil í niðaru hædd í gomlu keypmansbúðini hjá Kjölbri á Biskupstøð. Tað er ein tvørpoltiskur kvinnubólkur í Klaksvík, sum hevur tikið stig til hetta.

Hóast trupult hevur verið hjá kvinnubólkunum at fáa myndugleikarnar at geva tiltakinum gætur, so hava teir kortini megnað at fáa leigað holini í niðaru hædd á Biskupstøð liðugt umvæld, málað og annað, so handilin kundi latast upp til stevnudagar.

Hopin av fólki vitjaði á Heimavirkinum, sum í samband við upplatingardagin og stevnuhaldið sýndi fram gomul føroysk handalig arbeiði, eins og listafólk í Klaksvík sýndu fram listarbeiði teirra.

Kvinnurnar nappaðu, spunnu, loystu úr lagdi, bundu og bregdaðu, so tað var ein frágð at siggja, meðan tær fyrrikomandi tosaðu við fólk um hondarbeiði og nýggju holini, sum at enda er eydnast at fáa á fótur.

Myndin stavar frá framsýningini í Norðoya Heimavirki, har kvinnurnar sýndu fram gomul føroysk handalig arbeiði og listafólk samstundis høvdu framsýning.

Nógv fólk vitjaði, og áhugin var stórur.

Nógv var at tosa um, — bæði hondarbeiði og hugnaliga umhvørvið á Biskupstøð, og mong munnu tey vera, sum mintust aftur á gamlar dagar, tá handilin hjá Kjölbri var í júst somu hølum.

Ungmannafelagið staðið fyrri um- væling

Tá Býráðið í Klaksvík lat Heimavirkinum hetta holið, gjørdist Klaksvíkar Ungmannafelag, sum hevur til húsa í ovaru hædd, ógvuliga firtið. Ungmannafelagið hevði sòkt um at fáa niðaru hædd eisini, men vistu ikki av nokrum, fyrr enn

býráðið hevði leigað holið út aftur, uttan at siga ungmannafelagnum frá.

Síðan er hent tað gleðiliga, at ungdomurin í ovaru hædd og fyrireikararnir á Heimavirkinum í niðaru hædd eru komin ásamt um, hvussu tey frameftir skulu virka, til felags gagn.

Ungmannafelagið hevur fingið ein part av niðaru hædd, sum teir skulu nýta felags við Heimavirkinum, og umframt hetta, so fer Ungmannafelagið at selja kaffi og kókur, og fólkið á Heimavirkinum er vælkommið at fáa sær ein drekkamunn.

I samband við at Heimavirkið lat upp handil og hevði framsýning stevnudagarnar, skip-

aði Ungmannafelagið fyrri kaffisølu, so bygdafólk og gestir annars fingi havi at siggja felagsholini, sum just nú eru liðug umvæld.

Steintór Rasmussen, nevndarlimur í Klaksvíkar Ungmannafelag segði fyrri okkum, at felagið hevur fingið lán, til stóðar 100.000,— sum stuðulsfelagið hjá K. U. vegheldur fyrri.

Annars upplýsti Steintór, at limirnir hava gjørt umvælingararbeiðið í firtíðini, og at teir høvdu fingið ókeypis hjálpið til eitt nú el-innleggjarararbeiði o.a., sum kravdi serkøna arbeiðsmegi, uttanfyrir felagið.

— Vit vilja fegin hava so nógv fólk sum møgult at vitja okkum, so vit kunnu sýna fram tað arbeiði, sum vit hava lagt í felagið. Átlanin er eisini at fáa fatur í teimum børnum, sum um nokur ár eru so vaksin, at tey kunnu gerast limir í ungmannafelagnum.

Hetta kann vera góð byrjan til áhuga fyrri felagsarbeiðinum framyvir, sigur Steintór at enda.

Mentannarnevnd Býráðsins í Havn átti at farið til Klaksvíkar at siggja, hvørjar semdir ungdomurir har hevur fingið, og hvat hann sjálvur hevur avrikað, so høvdu teir kanska við størri vælvild tikið undir við virksemi-um í Skansastovu.

dag.

